

Algebra ve školské matematice

- Problém pro žáky - odpoutat se od konkrétních čísel k číslům vyjádřeným proměnnou
- Při zavádění nových pojmů je vhodné využívat žákovských **prekonceptů**
- Budování nových poznatků začínáme neformálně, po jejich osvojení a pochopení přistupujeme k formálnímu zavedení

- V úvodu učiva je pro žáky snazší řešit stejný příklad zadaný příběhem než algebraicky (Kalchman, Koedinger, 2005):

- **a) Úloha zadaná příběhem**

Když se Tod vrátil ze svého zaměstnání číšníka, vynásobil si svoji hodinovou mzdu počtem 6 hodin, které ten den odpracoval. Když k tomu přidal 66 dolarů, které si vydělal na zpropitném, zjistil, že celkem to dělá 81,90 dolarů. Kolik Tod dostává za hodinu?

- **b) Slovně zadaná úloha (matematický model situace)**

Myslím si číslo. Když ho vynásobím 6 a pak přičtu 66, dostanu 81,9. Jaké číslo jsem si myslel?

- **c) Rovnice**

Najdi x , jestliže $x \cdot 6 + 66 = 81,90$.

-
-
- Který přístup je nejjednodušší pro nás?
 - Z výzkumu vyplynulo, že žáci jsou nejúspěšnější při úloze zadané příběhem
 - Žáci k řešení slovních úloh nevyžívali rovnic, ale zcela jiných strategií - **pokusů a omylu**, strategií řešení „od konce“ (začali konečnou hodnotou 81,9, odečetli 66 a výsledek vydělili 6) apod. V průměru žáci dosáhli 66 % v úloze zadané příběhem, 62 % ve slovně zadané úloze a pouhých 43 % u rovnice.

Proč potřebujeme pracovat s obecným vyjádřením a kde se s ním setkáme?

-
- Ve školské matematice
 - Technická praxe
 - Ostatní vědní disciplíny (biologie, fyzika, chemie)
 - Běžný život

Historická poznámka

- Počátky prvních náznaků algebry spadají do doby kolem roku 2 000 před naším letopočtem
- Verbalistické období
- 500 př. n. l. - období geometrické algebry Řeků
- 250 př. n. l. - Diofantos z Alexandrie začíná používat symboly, období synkopické

- Synkopické období trvalo až do konce 15. století. Jeho nejvýznamnějším představitelem byl tádžický matematik Al Chovarizmi (9. st.)
- Zdokonalování symboliky - Francois Viète (16. st.), René Descartes (17. st.)
- Od 15. st. dodnes - období symbolické

Vývoj používání písmen:

- Dnešní zápis rovnice $2x^3 + 5x = 7$ měl následující vývoj:
- Ve druhé polovině 15. století:
2 cubus et 5 rebus aequales 7
- V první polovině 16. století:
2 cubus p 5 rebus aequatur 7
- Ve druhé polovině 16. Století:
2 C + 5 N aeru 7.

Používání písmen ve významu čísla:

- Význam proměnné - např. v rovnici $y = kx + q$ jsou proměnnými x, y .
- Význam konstanty - v rovnici $y = kx + q$ jsou konstantami k, q .
- Jediné, jednou pro vždy dané číslo, např. π, e, i .
- Označení neznámé v rovnici, proměnné v nerovnici.
- Nemusí mít žádný význam (nesmyslná rovnice)

-
-
- Pro žáky základní školy je pochopení významu písmene v algebře velmi náročným procesem
 - Obtížnost spočívá v nárocích na abstraktní myšlení
 - Mnoho problémů je způsobeno formálním způsobem výuky

-
-
- Zvládnutí této látky předpokládá znalost témat dříve probíraných:
 - operace s čísly přirozenými, celými, zlomky,
 - respektování priorit při provádění operací,
 - používání závorek,
 - základní věty z dělitelnosti,
 - pravidla o počítání s mocninami aj.

-
-
- Dále je třeba zvládnout:
 - Zápis slovního vyjádření pomocí symbolického jazyka
 - Úlohy vedoucí k postupnému zobecňování
 - Doplnění tabulek - dosazování do výrazu za proměnnou
 - Geometrická interpretace algebraických výrazů

Tři stupně práce s algebraickými výrazy:

-
-
- **modelování** - jde o pochopení smyslu a významu symbolických zápisů
 - **standardní manipulace se symboly** - jde o úpravy algebraických výrazů podle známých vztahů, automatizace
 - **strategická manipulace se symboly** - k práci s algebraickými výrazy je nutná určitá strategie, myšlenka, nestačí rutinní úpravy

Standardní manipulace se symboly:

a) Doplňte výrazy tak, aby vyjadřovaly druhou mocninu dvojčlenu:

- i. $(a+b)^2, (m+n)^2$
- ii. $(3a+4b)^2, (0,4a+0,2x)^2$
- iii. $(a^3+b)^2, (x^m+z^2)^2$
- iv. $(6a^3+3b^4)^2, (-\frac{3}{8}a^x+0,4b)^2$

b) Z daných algebraických výrazů vyberte ty, které vyjadřují druhou mocninu součtu nebo rozdílu dvou čísel:

- $(a+b)^2, a+b^2, (a-2b)^2, (a+2b)^2 \cdot 2, (a^2-2ab+b^2)$

c) Úlohy s nabízenou odpovědí:

- $2^3 \cdot 2^{2x}$ a) 2^{6x} , b) $2^{3x \cdot 2x}$, c) 4^{6x} , d) 2^{3+2x}

d) Doplňování:

- $x^2+2xy+ \underline{\hspace{1cm}} = (\underline{\hspace{1cm}})^2$
- $9r^2- \underline{\hspace{1cm}} +25 = (\underline{\hspace{1cm}})^2$
- $9r^2- \underline{\hspace{1cm}} ? \underline{\hspace{1cm}} = (\underline{\hspace{1cm}})^2$
- $\underline{\hspace{1cm}} ? 0,4x ? \underline{\hspace{1cm}} = (0,2x- \underline{\hspace{1cm}})^2$
- $9x^2-16y^2 = \underline{\hspace{2cm}}$

Strategická manipulace se symboly:

a) Důkazové úlohy:

1. Dokažte, že aritmetický průměr je vždy větší nebo roven geometrickému průměru
2. Dokažte: $(a^2+1)(b^2+1)(c^2+1) \geq 8abc$
3. Dokažte, že platí
 $(ab+cd)^2 + (ac-bd)^2 = (a^2+d^2)(b^2+c^2)$

b) Úpravy algebraických výrazů, které vyžadují vtíp

Zajímavé příklady:

- Kde se stala chyba ve výpočtu?

$$a = 3/2 b$$

$$4a = 6b$$

$$14a - 10a = 21b - 15b$$

$$15b - 10a = 21b - 14a$$

$$5(3b - 2a) = 7(3b - 2a)$$

$$5 = 7$$

Pro nadané či hravé a trpělivé
žáky:

- Vyřešte algebrogram:

$$\begin{array}{r} \text{MNOHO} \\ \text{J Í D E L} \\ \hline \text{MNOHO} \\ \text{N E M O C Í} \end{array}$$

Předpokládané chyby

- Chyby numerické
- Chyby podstatné
- Chyby způsobené zápisem
- Chyby způsobené psychikou žáka

Literatura:

- KALCHMAN, M., KOEDINGER, K. R.: Teaching and Learning Functions. In: *How Students Learn: Mathematics in the Classroom*. Editors: Donovan, M. S., Bransford, J. D. Washington, DC, USA: National Academic Press, 2005.
- BLAŽKOVÁ, R.: Symbolika a terminologie v aritmetice a algebře. In: *Sborník XV. International Colloquium on the Management of Educational Process*. Vyškov: Vysoká vojenská škola pozemního vojska, 2002
- BLAŽKOVÁ, R.: Proč se učíme algebru? In: Novotná, J. (ed.) *Sborník Moderní trendy ve výuce matematiky a fyziky*. Brno: MU, 2002

- BALADA, F.: *Z dějin elementární matematiky*. Praha: SPN, 1959
- HEJNÝ, M. a kol.: *Teória vyučovania matematiky 2*. Bratislava: SPN 1990, ISBN: 80-08-01344-3.
- ŠEDIVÝ, J. a kol.: *Antologie matematických didaktických textů*. Praha: SPN 1987.
- ZNÁM, Š. a kol.: *Pohľad do dejín matematiky*. Praha: SNTL 1986.

